

अपिच तदानीं गरीयसे आत्मकार्याय वक्तुमनुचितमित्याह ॥ अपिचेति ॥ अपिपरिक्लिष्टं अतिपरिक्लिष्टं ॥ गरीयस्त्वादल्पकालाल्पयत्नासाध्यत्वात् नेच्छामि नैषिषं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ शेषं व्याख्यातं ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ चषमाणः इतिरामाभि० रा० ति० वा० कि० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ईदृशं व्यो

अपिचापिपरिक्लिष्टं चिरादारैः समागतं ॥ आत्मकार्यगरीयस्त्वादुक्तुं नेच्छामिवानरं ॥ ६१ ॥ स्वयमेव हिविश्रम्य ज्ञात्वा कालमुपाग
तं ॥ उपकारं च सुग्रीवो वेत्स्यते नात्र संशयः ॥ ६२ ॥ तस्मात्कालप्रतीक्षो हं स्थितोऽस्मि शुभलक्षण ॥ सुग्रीवस्य नदीनां च प्रसादमभि
कांक्षयन् ॥ ६३ ॥ उपकारेण वीरो हि प्रतीकारेण युज्यते ॥ अकृतज्ञोऽप्रतिकृतो हं तिसत्त्ववतां मनः ॥ ६४ ॥ अथैवमुक्तः प्रणिधाय लक्ष्म
णः कृतांजलिस्तत्पूज्यभाषितं ॥ उवाच रामं स्वभिरामदर्शनं प्रदर्शयन् दर्शनमात्मनः शुभं ॥ ६५ ॥ यदुक्तमेतत्तव सर्वमीप्सितं नरेन्द्र
कर्तानि चिराद्दरीश्वरः ॥ शरत्पतीक्षः क्षमतामिमं भवान्जलप्रपातं रिपुनिग्रहे धृतः ॥ ६६ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० कि० अष्टाविं
शः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समीक्ष्य विमलं व्योमगतविद्युद्बलाहकं ॥ सारसाकुलसंघुष्टं रम्यज्योत्स्नानुलेपनं ॥ १ ॥ स
मृद्ध्यार्थं च सुग्रीवं मंदधर्मार्थसंग्रहं ॥ अत्यर्थं चासतां मार्गमेकांतगतमानसं ॥ २ ॥ निवृत्तकार्यं सिद्धार्थं प्रमदाभिरतंसदा ॥ प्राप्तवन्तम
भिप्रेतान्सर्वानिवमनोरथान् ॥ ३ ॥ स्वांचपत्नीमभिप्रेतान्तरांचापि समीप्सितां ॥ विहरन्तमहोरात्रं कृतार्थं विगतज्वरं ॥ ४ ॥ क्रीडन्तमि
वदेवेशं गंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ मंत्रिषु न्यस्तकार्यं च मंत्रिणामनवेक्षकं ॥ ५ ॥

म समीक्ष्य हरीश्वरमुपागम्य हनुमानब्रवीदित्युत्तरेण नवमश्लोकस्थेना
न्वयः ॥ १ ॥ मंदोधर्मार्थयोः संग्रहो यस्य तं ॥ असतां मार्गं कामप्रवृत्तिलक्षणमत्यर्थमाश्रयन्तं इति शेषः ॥ एकांतगतमानसं ॥ कामभोगार्हैकांतदेशगतचित्तं ॥ २ ॥
निवृत्तकार्यं निष्पन्नवालिबधरूपस्वकार्यं सिद्धार्थं प्राप्तराज्यं ॥ अभिप्रेतानीप्सितानर्थान् प्राप्तवन्तं ॥ ३ ॥ स्वांचपत्नीं रुमां ॥ ४ ॥ ५ ॥